

meget uheldige Forhold paa mangfoldige Omraader, der i aller højeste Grad trængte til at afhjælpes.

Naar den ærede Ordfører udtalte, at ved at læse den afgivne Betænkning, navnlig dens første Del, faar man det Indtryk, at det væsentligste Motiv til de foreslaaede Forandringer for Skolen, er, at der er alt for mange, der ville være Tandlæger, saa tror jeg ikke, den ærede Ordfører har læst Betænkningen rigtigt igennem, eller ogsaa har han ikke forstaaet den rigtigt. Det har absolut ikke været Kommissionens Hensigt at indskrænke Antallet af Tandlæger. Vilde man gøre noget i den Retning, vilde det være naturligere at skride til en Ophævelse af den efter min Mening ganske meningsløse Bestemmelse, at den, der har taget Tandlægeeksamen, skal have justitsministeriel Bevilling for at nedsætte sig og Tilladelse til, hvor han maa praktisere. Naar Staten har givet vedkommende Bevis for, at han er dygtig nok til at trække Tænder ud, plombere osv., maatte han have Lov til at drive sin Næring, hvor han vil. Der er ikke Spor af Grund til at opretholde saadanne Bestemmelser mere end for Læger. Lige saavel som en Læge burde en Tandlæge kunne nedsætte sig, hvor han vilde. Naar den ærede Ordfører mente, at det, at der er relativt faa Tandlæger, gør, at Behandlingen bliver dyrere, svæver han efter min Mening i en fuldstændig Vildfarelse. Tværtimod, jo flere Tandlæger, des dyrere bliver det; saaledes er det gaaet med Lægerne, og saaledes vil det gaa i alle Fag. Tandlægerne ere ligesom Lægerne meget godt organiserede, jo flere der bliver, desto mindre Arbejde bliver der til hver enkelt, og for at kunne leve maa de tage saa meget mere for at faa nogenlunde samme Indtægt, saaledes ere de faktiske Forhold. Tandlægernes Takster ere blevne satte op efterhaanden, fordi deres Tal er blevet større. Det kan naturligvis siges, at det vilde være rart, om der blev saa mange Tandlæger, at der var en Tandlæge overalt, hvor der var Brug for ham, men det er allerede nu nogenlunde saaledes, at de fleste Folk have temmelig let til Tandlægehjælp.

Det er ligeledes en Misforstaaelse af den ærede Ordfører, at Kravet om Studentereksamen skulde være opstillet ganske i det blaa for i det hele at gøre Adgangen besværligere. Det er tværtimod sket af økonomiske Grunde, idet de tandlægestuderende, naar de have Studentereksamen, kunne faa Undervisning delvis paa Universitetet. I Virkeligheden er det altsaa en

Besparelse, der opnaas gennem dette Krav. Ganske vist fører det til en Merudgift for den enkelte, idet de nu kunne nøjes med Præliminæreksamen, og de derfor ville komme til at studere et Par Aar længere, men for Staten er det absolut billigere at holde paa Kravet om Studentereksamen.

Det undrer mig, som sagt, noget, at Flertallet ikke har kunnet følge Ministeren her. Naar man i sin Tid har kunnet oprette Tandlægeskolen ved en Bevilling paa Finansloven, saa gælder det Argument ikke ret meget, at man ikke kan give en Udvidelse af Skolen ved en Bevilling paa Finansloven, men maa kræve en særlig Lov. Hvis man overhovedet ønsker at fremme denne Sag, kunde man nok have givet denne Udvidelse paa Finansloven. Imidlertid haaber jeg, at Sagen ikke dermed skal være slaaet ihjel, thi jeg tror, det er en god Sag, og at vor Tandlægeskole og Tandlægevæsen i høj Grad trængte til Reformer. Navnlige vilde det være heldigt, om den tekniske Undervisning blev given paa selve Skolen. Nu faa Eleverne jo deres tekniske Uddannelse hos en Tandlæge, og det maa de betale ikke saa lidt for, vistnok fra 500—1,000 Kr. om Aaret. Og naar man saa hører, at f. Eks. en enkelt Tandlæge har indtil 17 Elever, vil man indse, at det er en ret god Indtægt for en Tandlæge at have Elever, men man kan ogsaa sige sig selv, at den Uddannelse, en enkelt Tandlæge kan give 16—17 Elever, ikke kan være saa grundig, som den burde og skulde være.

Der er i det hele adskillige mærkelige Forhold, der have været til Stede paa Tandlægeskolen, og som der kunde være Grund til at omtale, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg skal kun tillade mig at spørge den ærede Minister, hvorvidt Reglerne for Optagelse paa Skolen overholdes. Der er her en Ting, jeg gerne vil omtale, dette vedrørende, fordi den har vakt en vis Opsigt indenfor Tandlægekredse og, saa vidt jeg ved, ogsaa har været diskuteret i Tandlægernes Fagpresse. Det er, at man har gjort Undtagelser fra den almindelige Regel, at man for at optages skal have været Elev et Aar i Forvejen hos en Tandlæge. Jeg vil gerne spørge den ærede Kultusminister, om denne Regel bliver overholdt og strengt overholdt, og om der ikke har været saadanne Undtagelsestilfælde, som have vakt en vis Sensation. Det forekommer mig nemlig, at naar det er en fast Regel, at man for at optages skal have været Elev et Aar hos en Tand-